

„NE VERBUM DEI IN NOBIS SUFFOCETUR ...“

KOMUNIKAČNÍ TECHNIKY KAZATELŮ
RANÉHO HUSITSTVÍ

Pavel Soukup

Pro husitské reformátory mělo kázání velký význam. Studie vychází z teze, že právě velký důraz na kázání zajistil husitskému učení spolu s určitými komunikačními strategiemi širokou sociální odezvu. Centrálním předmětem výzkumu je struktura a forma dochovaných latinských a staročeských kázání, především textů Jana Husa a Jakoubka ze Stříbra. K rekonstrukci komunikačních procesů tedy nejsou využity pouze metahomiletické prameny, ale i výzkumem doposud opomíjená kázání jako taková. V sermonech *ad clerum* a *ad populum* konstatuje autor výstavbu textu zaměřenou na posluchače stejně jako myšlenkové vzory typické pro homiletiku. Analýza pak jasně ukazuje selektivní přebírání vysoce scholastických homiletických metod v husitských kázáních. Tento výsledek má význam především pro komparatistické zařazení raného husitství do církevních reformních snah té doby.